عطا محمد وردک

کلي ته به کله ځو

خورونکي: پښتو ادبي غورځنګ الرياض سعودي عرب

عبد ، محمد

قلمی نوم: وردګ

دپلار نوم: ولي محمد معروف په راجا

دنیکه نوم: ملك رحمت ګل

قوم: وردګ

دزیږیدو نېټه: ۳/۵/۱۹۷۰

تعلیم: بی اے پولټیکل سائنس

کلے: دربار چکدره

تحصیل: ادینزئی

ضلع: دیر

صوبه : پښتونخوا

کاروبار: مدیرالفروع شرکه البعیز الریاض(سعودی)

Pukhto.Net

دشاعر نور چاپ او ناچا پ کتابونه

۱:- کلی ته به کله ځو (همدا اثر)

پښتانه په سعودی عرب کښې نثر ، چاپ ته تیار

څریکې "لنډې قیصې" نا چاپ

زړه سترې ساندې: مقالې اومضمونونه ناچاپ

پنګه: تالیف ، شاعري ، ناچاپ

خوارۀ یادونه افسانې "لنډې قیصې" ناچاپ

زیرے ناول

موجوده درک: شرکه البصیرالتجاریه المحدوده ریاض سعودی عرب

تلفیون: استوګنه: 01/22766817

دفتر: 01/22926010

فاکس: 01/22956016

موبائل: 0503486702

ای میل: adress wardag khail@ hotmali.com

Pukhto.Net

دکتاب دملاویدو درکونه: پښتو ادبی غورځنګ ریاض سعودی عرب

پاینده محمداستاذ: دربار چکدره تحصیل ادینزئی ضلع دیر پښتونخوا.

خیر محمدوردګ: : دربار چکدره تحصیل ادینزئی ضلع دیر پښتونخوا..

پاکستان یوتهـ: ارګنائزیشن تحصیل ادینزئی ضلع دیر پښتونخوا

یونیورسټی : بك ایجنسی خیبر بازار پیښور.

اردو سائنس بورډ: سرکارنو مرکز خیبر بازار پیښور

دیر ادبی ملګری چکدره بام بټ خیله

ډالۍ

۱:- دهغو پلارانو او میاندو په نوم چې دخپلو مسافرو بچو ددیدن د پاره همیشه سترګې په لار وي.

۲:- دهغو خویندو په نوم چې همیشه ئې لاسونه دخپلو مسافرو رونړو دکامیابۍ او کامرانۍ دپاره پورته اسمان پلو نیولي وي.

۳:- د هغو تور سرو او چنغلو په نوم چې خپلو مسافرو خاوندانو ته د وطن د راتلو لپاره لحظه شماري.

۴:- د هغو ماشومانو په نوم چې په شته پلارانو کښې د پلار دمینې اوتربیت نه بغیر لوئیږي.

۵:- دهغو مسافرو په نوم چې دمعاشي نا هموارېو له کبله په دې سیزلو هوا ګانو په دې شګلن او کانیز پردي وطن کښې په زړه سترې او زړه چاودې مسافرۍ مجبور کړے شویدے.

۶:- ددې شعر د شاعر په نوم چې:

څار دې امریکه دروس نه روس دې څار دچینه شي
غوا رمه چې ټوله دنیا مینه مینه شي

۷:- د قابل قدر او محترم بزرګ عبدالستار ایدهي په نوم چې د دردونو ټکور دے.

۸:- د ستر پښتون "باچاخان" په نوم چې دخپل ژوند قیمتي حصه ۳۳ کاله ئې دپښتون قام دروڼ سباوون په خاطر د زندان د تورو تمبو تر شاه تیره کړه.

۹:- دخپل ګران استاذ او ملګري الله دادخان ایدوکیب په نوم چې ماترینه ډیر څه زده کړیدي.

۱۰:- د خپل خوږ ملګري ایاز په نوم چې ثاني نه لري.

۱۱:- په اخره کښې دخپلې هغې درځو په نوم چې زه ئې ادم نه شوم.

Pukhto Net

ما وردګ څنګه وپیژندو

دشلمې صدۍ نولس سوه اتیایم کال ؤ دورځ اوتاریخ معلومات مې ذهن ستړی والے او سستی نه قبلوی. خو دومره معلومات ضرور لرم چې دسعودی عرب تېردلې غرمه وه چې یو ملګری راته په ټیلفون وویل چې ځائی کښې به ئې؟ که چرته بهر ته به ځې څه شیبه پس تلې وغږیده چې ور بیرته کولو له راغلم څه ګورم چې ملګری سره چې کوم ملګری راغلی دی پینټ شرټ ئې اچولے دے تائې ئې تړلې ده. تندرست او پلهوان دے. سور سپین سره سره بریت، واړه واړه ویښته ما چې ولیدوز په والله چې اول اول کښې مې اونه پیژندو. په زړه کښې حیران شوم چې که پښتو کښې ورته پخیر راغلے وایم او پښتون نه وی ګورم ورته چې سړے دشکل نه سوریا والا او ترکی والا غوندې ښکاری السلام علیکم مې ورته ووې او لاس مې ورسره میلاو کړو چې دننه راتلو ما مې ملګری ته وویل چې راځۍ چې څو ملګری مې ملګری ته دراتلو دپاره "راځۍ حاجی صیب" ټکے استعمال کړو چې دننه کښیناستو نوپه نااشنایۍ کښې مې ورته وویل چې څنګه حال دے ورورہ!

ده وویل چې ښه یو ستاسو دعاګانې دی ما وویل چې خفه نشۍ بهر مې درته ځکه زیات څه ونه ویل چې و مې نه پیژندې ویل ئې الله دې ښاد لره.ډیره ډیره مهربانۍ.

دغه شان دا محفل په دې ځای په ناشنایۍ کښې ډیر مخ په وړاندې لاړ او مونږ دغه رنګ ګپ شپ ولګولو چې غرمه موسره تیره کړه او چې مازیګر شو زه په څه کار پسې بازار ته لاړم. او چې واپس راغلم

په دوکان راته يو کاغذ ملاو شو چې دپاسه پرې د عطاء محمد مضمون ليکلے شوے و او ورسره پرې دوطن پته دربار چکدره تحصيل اديزئ ليکلې شوی وه دغه رنګ پرې موجوده پته هم سره دټيلفون د دوه نمبرو او دمنيجر نمبر ليك و. زړه کښې حيران شوم چې سړے درنګ ډنګ نه شاعر نه ښکاريدو او داتکړه دکاغذ څه عجيبه ګواهي ورکوی بيا مې معلومات واخستل پته راولګيده چې دلته الخرج کښې ئې دچا سره Business Apointment پسته به دوباره راځی بيا چې ښاغلے مغموم راستون شو نو بيا ورته لړ زيات په احترام ودريدم اوورته مې ووېل چې ګرانه وروره! اول دې راسره ادبی پيژندګلو نه وه شوې اوس به سره کښينو او ادبی پيژندګلو به کوو لنډه دا چې ښاغلی وردګ صيب سره مې ړومبی ملاقات داسې ربط پيداکړ چې ديوبل نه جدا کيدل لرې وتل او يا ديو بل نه ډډه کول مو ناممکن وګڼل. وخت تيريدو يو بل نه به مو غزلې او نظمونه اوريدل ګپې شپې به مو ويشتې پردی، سپکه اوخپله درنه به موهر وخت په شونډو تيريده.

کله کله به مو پکښې پټه ګټه هم شروع کړه مغموم صيب به په پټه ګُته کښې ټګی هم کوله او چې چا به ورله غلا ونيوله هغه وخت به داسې سور غونډې شو دا ټوقې ټقالې دغه رنګ جاری وې مغموم صيب که به په هفته کښې دوه ځله يا يو ځل خامخا رياض ته تر د الخرج رامنډه کوله ځينو ملګرو به راپسې خندل او وئيل به ئې هلکو، چرته دنظره نه شی. ډير مه خوريږئ چرته ورانه مو رانشی دملګرو دغه خبره څه وخت مو رښتيا هم شوه ورانه مو پکښې هم

راغلـه خو لکه چې مونږ دوارو ته یو بل هیرولر ګران وؤ بیا مو سره جوړه شوه.
او اوس زمونږ یارانه یو ځل بیا دشیطان غوږونه دې کاڼه وی دالله په فضل سره ښه په جوبن او ښه په مزه کښې ده. دژوند ورځې شپې ښه په چرت کښې تیریږي. او دوخت څرخ ښه په تیزی په خپل فکری جمود کښې تاویږی هغه ورځ هم دهیرولو نه ده چې ښاغلی مغموم صیب د دمام ملګرو ښاغلی شاه اپریدی صیب او ښاغلی محمد امین امین صیب ته شریکه بلنه ورکړه او تر دو الخرج دراتلو په زخمت مجبوره کړل او چې کلـه راغلـه او مونږ ورسره مشغولیدو دغه وخت ماته ښاغلی مغموم صیب غلې غوندې اشاره وکړه او زه چې بهر راغلم راته ئې وخندل وئیل ئې چې قائیل صیب که ټولې خبرې ورته وکړې نو مونږ به ورته څه وایو.
الخرج کښې چې کوم ادبی ملګری دی هغه ټول راخبر کړه هنګامی مشاعره ده ما ورته وویل صیبه! داخو به ډیره ګرانه شی پروګرام به څنګه کوو ویل ئې دخبروضرورت نشته خو تادی کوه روستو ترې دټهنګ ټکور پروګرام دے ما ورته وویل چې ښه خبر یم فضل خالق دا دومره انتظامات چې کړیدی خو هم دټهنګ ټکور دپاره کنه خو دمشاعرې داپروګرام خو پکښې اوس زیات راغے ویل ئې ته څه غم کوې امونه خوره ونې مه شماره. نور کار په ما پریږده څه چې درته وایم هغه وکړه او بس ناساپی پروګرام جوړ شو. دستیج فرائض عطاء محمد مغموم صیب اداکړو او کله چې ئې میلمانو شاعرانو ته کلام اورولو دپاره بلنه ورکړه نو میلمنوویل چې مونږ ته خو

دمشاعرۍ علم نه وو مونږ خو په جر رابللی شوی یو ځکه خو
بغیر دڅه تیارۍ نه راغلی یو خو زمونږ مغموم صیب ډیر زورور سړے
دے اوس به څه وایو. ضرور چې راغلی یو او چې ما عطاء محمد
مغموم صیب ته وکتل مسکے کیدو. ما په زندګۍ کښې
مشاعرې ډیرې لیدلی دی خوددې مزه څه جدا وه څومره چې ترې زه
نا امیده وم دومره ئې متاثره کړم مشاعره په خیر خیریت سره اهتمام
ته ورسیده او بیا دغه رنګ دټنګ ټکور محفل ولګیدو. ښاغلی
عبدالله صادق صیب دمحفل خوند څه جدا مقام ته وخیژوو او چې
چریانګ شونو هلکانو منت زاری شروع کړه چې قائیله وروره په
خدای به شی او په تا به شی مونږ بنګړه (اتڼ) اچول غواړو ما ورته
انکار وکړو چې زه صادق صیب باندې دا خبره نه شم منلے. ځکه چې
دا خو راته دصادق صیب په طبعیت صحیح نه ښکاری البته مغموم
صیب ئې پرې منلے شی. هغوی چې مغموم ته ویل هغه یودم صادق
صیب ته وویل چې یره جی زه بخښنه غواړم دا ملګری داسې تقاضا
لری هغه ورته وویل ملګریه!
دا ټول هرڅه مونږ دخپل زړه دټکور دپاره کوو داسې مې زړه منی نه
خو چې تاسو ئې سفارش کوئ نو وبه غږووم درته او بیا چې کله
هلکانو بنګړه (اتڼ) واچولو هر یو به بل دلاس نه رابښکو. او منت به
ئې کوو ورته هم دغه رنګ دا محفل تر سبا پورې جاری وو چې سحر
نمر راوختو محفل مو برخاست کړو ټول ملګری اوده شول او چې
کله بیا سره راپاڅیدو او دبیګانۍ شپې مشاعرې او ټنګ ټکور په
حقله موخبرې شروع کړې ملګرو د یو بله تپوسونه کول چې پروګرام

څنګه وو؟ مغموم صيب وويل چې هيڅ خوند ئې نه و مونږ ټول حيران شو وې ئې دا ځکه چې ظالمانو يو بل ته منتونه کول او ماته پکښې چا دتشې خلې ست هم ونکړو او زما دومره اتڼ ته زړه کيدو چې زه دکالج اوهاسټل هغه زاړه يادونه تازه کړم.

زما ددې دومره اوږدو خبرو مطلب دا و چې خوږ ملګرے ښاغلے عطاء محمد وردګ صيب په زړه خيرې نه ساتی څنګه چې صفا سپينه جوته رب ورکړيده دغه رنګ ئې زړه هم غنی او صفا ورکړيدے. چرې داسې خبرې په خاطر نه اخلی چې ګنې څوك به پسې بد ووائی هرڅه چې کوی خو خپل ذاتی هر خيال ته د تکميل جامه اغوندی په خپل شوق پوره کولو کښې هيڅ قسمه ناغه نه راولی او کله کله په خپله همداسې وائی چې مړه څه پرې کړې اصلی مطلب ديادولو دے که په ښه کښې دې څوك ياد نه کړی چې په بده دې وستائی دا هم پوره ده خو چې لکه د بوډۍ دزوی نه سيوری ئې او نه د نمر. هغه وخت مغموم صيب متحرك وو اوس د وردګ د زړه زور راته هغه نه ښکاری.

ځکه چې وزن ئې دې عمر کښې پخوانی وزيراعظم جمالی نه اړولے دے څه کارونه ئې دهيرولو نه دی کله چې ئې دعبدالقادر صياد صيب په مرسته پښتو کاروان ادبی ټولنه رياض جوړه کړې ده او هم زما سره ئې په وړومبی ملاقات کښې ددغې ټولنې دنائب صدر په نوم پيژندګلو کړې ده .

دير ادبی ملګری راسره ښاغلی وردګ صيب اشنا کړل نومونه دټولو اخستل خوګرانه ده خو دښاغلی فضل تواب ترابی اوښاغلی

عبدالقادر صیاد صیب نومونه دهیرولو نه دی عطاء محمد وردګ
هم دهغه وخت نه په ادبی هلو ځلو کښې بوخت دے اوهم دغسې
روانه ده لائې دادبی ژوند قافله په خپل ترون او تګ مجبوره کړیده
او زما په خیال وردګ صیب چې په پښتوادبی غورځنګ کښې کوم
کار وکړو دغه هومره به لابل ملګری کړی نه وی. کیدےشی ځنې
ملګری زما سره دا اتفاق ونه لری خو بیا هم په حقیقت کښې سترګې
پټول راته ښه نه ښکاری. وردګ صیب په تنظیم جوړولو او په
پروګرامونو نمانځلو کښې چې کوم هنر اوتجربه لری زما په خیال
هغه که ئې په شاعری کښې راشی نوواقعی چې ددستار ولونه به ئې
دشمارلو وی هسې خو دپښتو ادبی غورځنګ ملګری ټول دصفت
وړ دی خوپکښې ښاغلے نعیم راهی صیب او ښاغلے عبدالله صادق
صیب او ښاغلے علی حیدر کوثر صیب اوښاغلے صابر حجازی صیب
او په تیره تیره ښاغلے غلام حیدرحیدر صیب دا هاغه که دی چې په
طلب به ئې مطلوب پیدانکړی.
خو یو فرد واحد داسې هم لری چې هغه ددغې تنظیم په ورانولو
حپل تیل اوباتی هسې وسوزول.
او دا هم زما په خیال دوررګ او دهغه ددغه ملګرو پوهه ده چې هغه
ئې په خپله بدنیتی کښې کامیاب نکړو. عطاء محمد وردګ ددې
نه مخکښې دعوامی نیشنل پارټی ځانګه سعودی عربستان د مشر
سکتر فرایض اداکړیدی.

د پښتو ادبي سنګر په نوم چې کوم تنظيم دے هغې سره ئې پوره پوره مرسته او ملګرتيا کړې ده. د اردو مشاعرو کښې ئې هم نظمونه اوروليٰ دي او د اردو د صحافت سره ئې هم رابطه شته.

بذات خود ئې زه ډير د نزدې نه پيژنم. ځنې ذاتي خبرې ئې زما خوښې نهٔ دي خو دا هم راته انصاف نهٔ ښکاري چې څهٔ وضاحت ئې وکړم. هسې خو هغهٔ ماله پوره پوره اختيار راکړے دے چې زما خوبي، او خامي، دواړه دې وليکلے شي او راته ئې دا هم وئيلي دي چې ګرانه وروره! زه مُلا نهٔ يم چې هيڅ بې هيڅه به په خپل صفت خوشحاليږم او د سپينو جامو بد ويونکي ته به د اتشين دوزخ فتوي ورکوم خو دومره به ووايم چې ښاغلے ورډګ يو جذباتي انسان هم دےاو جذبات پرې غالب دي.

کله کله داسې خوئي وکړي چې نابلده خلق به ئې يو غټ متکبره او لوئي نظرے وګڼي او کله به په دومره خاکساري، کښې راشي چې وار به درله خطا کړي. کله کله به دربانديې هيڅ بې هيڅه خپله خبره په زور مني او چې د چا سره په څهٔ خبره اړي راواخلي نو زر به وائي راځه کنه چې قران او چاړه ترمينځه کيدو. اوس به سره فيصله خلاصه کړو.

مړه خو د پښتو دا متل پرې چرې هم پوره نهٔ خيژي چې نهٔ دومره خوږ شه چې دې تير کړم او نهٔ دومره تريخ شه چې دې هير کړم.

او یوه عادت ئې دا هم دے چې اکثر خبرې کوی نو وائی یره څو "پارې" مې درته ووې لکه چې مونږه "پیرې" وایو څو پارې مې پوهه کړې . یا ډیرې پارې راغلم خو ته نهٔ وې. او یوه بل زوړ عادت ئې راپه یاد شو. اکثر چې ورسره مَشغولیږې او په خبرو کښې لږه وقفه راشی نو دے به درنه پخپل منفرد انداز کښې پوښتنه وکړی " نور کلی کښې خیر وُ؟".

یوه ځل ترې ما هم دغه پوښتنه وکړه چې ښه نور کلی کښې خیر وُ. هغهٔ راته ووئیل: هوهٔ پلار به مې دې لیدو. جومات ته به مانځهٔ له تلو راتلو. هسې مطلب مې دادے چې د ښاغلی وردګ صیب په زړه د کلی مینه د اول نه غالبه وه ځکه خو ئې د خپل کتاب نوم د کلی د توری نه ونهٔ شوکولو او "کلی ته به کله ځو" نوم ئې پرې کیښودو. د کلی ارمان خو د هر مسافر وی خو لکه د وردګ صیب ارمان چې د ټولو نه زیات وی او لکه چې مسافری د ټولو نه درنه او بوج داره صرف په ښاغلی وردګ وی.

اوس به راشم د کتاب په لوری. زما په ذاتی خیال لاخو د وردګ شاعری کتاب ته لیواله نهٔ وه خو لکه چې دے ډیر زیات په تادی لیدے شی او لکه چې څنګه کلی ته لیواله دے دغه رنګ د خپل کتاب نوم اوریدو ته هم.

که چرې د صبر ګلاس ئې نوش کړے وے نو دا به د ښاغلی وردګ دپاره ډیر مفید وے خو بد ورته هم ځکه نهٔ وایم چې د وردګ صیب تلوار ډیر دے او هغه په دې چې

اول ئې منده تړه وهله چې د مختلفو شاعرانو د شعرونو مجموعه شائع کوم او ددې لپاره ئې د ډیرو ملګرو لیکونه وصول کړی هم وو. شاید چې اوس هم ورسره محفوظ وی. هم په دې سلسله کښې ورته ډیرو ملګرو معتبرې رایې هم راستولې وې چې هغوئ کښې د بناغلی شمس العرب تبسم لیک لکه چې څنګه زما نه هیریږی داسې به د ملګری وردګ هم نه وی هیر. او زما خو چې ورسره کوم تعلق او دوستی ده هغه د وردګ نه نزدې ده خو بنیاد ئې هم دغه لیک دے کوم چې وردګ صیب ترلاسه کړے و. او چې بیا کله زه بحرین ته لاړم او ورسره مې لیده کاته وشول نو ډیر زیات راباندې بنه ولګیدو او ډیر زیات ترې متاثر شوم. او هغه او د هغه ملګرو ډیر زیات درناوے راکړو. هغوئ رانه د وردګ صیب پحقله تپوس وکړو. وئیل چې مغموم صیب په څنګه حال کښې وئ؟ ما وئیل چې جی ډیر بنه دے خو اوس ئې تخلص وردګ دے. مغموم ئې بدل کړے دے. هغوئ راته ووې چې وردګ ته به زما د خلې دا خبره ورسوې چې په وردګ کښې هغه څه نشته کوم چې په مغموم کښې دی. ماچې مغموم له جواب راوړو نو راته وې وئیل قائل صیب! تاسو ته خو پته نشته کنه چې زه د خیالاتو نه منفرد انسان یم او تخلص مې انفرادیت نه لری نو په دې وجه ئې بدلوم چې نه خو زه ډاکټر یارمحمد مغموم یم او نه عبدالله جان مغموم او نه د هغوئ د تخلص وزن کمول غواړم. او

کیدے شي چې خلق دا وګڼي چې د ا تخلص ئې ډاکټر صیب یا عبدالله جان صیب پسې ایښودے دے او بله راسره دا ویره هم ده چې که زه چرې ښه غزل ولیکم نو لوستونکي به وائي چې دا غزل هم ددغو نومورو کیدے شي او که چرې هغوئ کمزورے غزل ولیکي نو وائی به چې دا د عطاء محمد مغموم دے.

زه چې داسې دم په دم خبره اورېدوم نو دا هم راته ښاغلی وردګ وئیلي دي چې څومره درانه او اورېده لیکل کیدے شي هومره اورېده به راباندې لیکې او راته ئې ووئیل چې زیاته توجو به پیژندګلو له ورکړې ځکه چې په دې شاعرۍ به مې نور ملګری لیکل کوي چې ادبی مقام ډیر اوچت لري.

ګڼې نو زه به قائل یم خو په دې دور کښې د ناول قائل نا ځکه چې د افسانې نه افسانچه زیږیدلې ده او ځنې خلق ورته لنډه افسانه یا وړه افسانه هم وائي. او چې په شاعرۍ کښې هائیکو هم د ادب برخه شوه نو بیا خو خبره خلاصه ده او نه د چا سره دومره وخت شته چې دې مشینی دور کښې سفرنامې یا ناول لیکلو او لوستلو ته جوړوي. اوس به بیا وردګ صیب ته راورګرځم. وردګ په خپله دا خبره تسلیموي چې زه په شاعرۍ کښې کمزورے یم خو ګران وردګ که خپل کوشش داسې جاری وساتی نو انشاء الله په مستقبل کښې ترې د ډیر څه توقع کیدے شي. ګران وردګ د ملګرو په ځینو خبرو ډیر زیات خوښ

Pukhto.Net

دے ولې چې سپين زړے دے او د ارتې سينې خاوند دے او دومره خاطرداره دے چې اکثر ورته ملګرى وائى: يره تۀ په مشاعره څۀ کوې. تا ته خو ګرانه نۀ ده کۀ نور څۀ نۀ وى هغه ماشومانو والا به پکښې ووائې.

يوه ورځ ورته يو ملګرى ووې وردګ صيب! تاسو چې کورته ټيليفون کړے ؤ او وراندار درنه پوښتنه وکړه چې داسې کاواك ولې ئې نو تاسو ورته ووې چې څۀ وکړم چې دا ظالمان روزانه مشاعرې جوړوى نو څۀ پکښې ووايم.

دغه يو دوه درې غزلې دى هغه خو مې ښو ځله ووې. نن به څۀ کوم؟ نو وراندارې درته ووې چې په دې کښې د سوچ څۀ دى هغه ماشومانو والا پکښې ووايه کنه.څوك خو دې څۀ خورى نۀ. وردګ صيب داسې په ښت ښت وخندل چې کم اميد دے کۀ دا رنګه ئې چرې خندلى وى.

او هغه بله ورځ مې ورته خندل. اوس هغه غزل وائې کنه؟ کوم يو؟ هغه ماشومانو والا. بيا ئې وخندل. وئيل ئې دا ئې لاڅۀ کړې هغه بله ورځ مې کورته ټيليفون کړے ؤ. کشر ورور ډاکټر سهيل راته وې چې دې خپلې لور ته خو دې ټيليفون کوه کنه. ما ورته وے څه راکړه چې د حميرا سره خبرې وکړم. وئيل ئې خبرې ورسره وکړه خو هغه ماشومانو والا ورته ونۀ وائې.

د غزل سره ئې څۀ خاص انصاف نۀ دے کړے يا ئې دا خبره په وس کښې نۀ ده او يائې د غزل د روايتونو نه بغاوت کړے دے.

دا ماشـــومان چـــې خـــرڅوی ګلونـــه
ګلونـــه بـــه څـــنګه خـــرڅوی ګلونـــه

په دې مطلع کښې ښاغلی وردګ خرڅوی د قافیې په ډول استعمال کړے دے او هم په دغه یوه مطلع کښې ئې دوه ځله استعمال کړے دے. پکار خو داسې نه وه خو دا خبره ضروری هم نه ګڼم ځکه چې یو ځل راته یو ملګری وې چې که غزل درنه ګډوډ شو نو نوم ورله د نظم ورکړه بیا به دې څوك نه ګرموی. غزل نما نظم به ورته وائی او که چرې غزل نما نظم ورته ونه وائی نو معری خو به ورته ضرور ووائی او که چرې داسې هم ونه شی نو ازاد نظم خو چرته تلے نه دے. اوس خو پکښې هغه د چا خبره چې نثری نظم هم زیږیدلے دے او هغه هم د شاعرۍ برخه ګڼلے شی او چې دغې ته ئې وګورو نو بیا خو زمونږ ګران وردګ صیب ته هیڅ ملامتیا نشته او هغه د چا خبره چې سپین باز دے. که ښه شاعر ئې نه ګڼو نو شاعر نه ګڼل ئې هم جرم دے او لا زلمے دے حوصله ئې ځوانه ده. په مخه روان دے په دې تمامه نه ده. امید لرو چې په مستقبل کښې به شمله په ښکر وتړی. اول د وردګ صیب په شعرونو کښې زما د خوښې یو شعر:

مونـږ د خـپل ذات د کـوره اوس هـم لا وتلـی نـه یـو
پـه هـر یـو لـور د جهالـت زمونږ قیصـې پـرتې دی

اوس به راشو د ښاغلی وردګ هائیکو له

خلق وائی:

Pukhto.Net

د پلار زانګو مې زنګوله

په دې کښې غږ شو چې نیکهٔ دې پیدا شونه

خلقو لا نثری نظم اؤ ازاد نظم د شاعرۍ حصه ونهٔ ګڼله او د بره پرې هائیکو راغله او اوس خو ورته ډیرو پوهانو د پښتو په غېږ کښې هرکلے ووې او ځینې ورته په کوزه کښې سمندر وائي. څوک ورته نچوړ او خلاصه وائي. او زهٔ ورته بذات خود د بده مرغه وایم او هغه ځکه چې څوک د دنیا نور خلق به چرته زمونږ د پښتو لنډۍ یا ټپې له پخپله ژبه کښې ځائې ورکړي کنه. دا میلمستیا ئې د پښتون په برخه لیکلې ده. خدایٔ تعالی مې دې د تنګ نظرۍ نه وساتي خو که حالات داوی نو سبا به د هندي دوګانې هم زمونږ د پښتو د سوچه ادب برخه وي. ځنګه چې هائیکو جاپان د تیز رفتاره ګاډي پشان د پښتو ادب ته رانوته او پښتنو ورله وجود د پښتنو د وجود غوندې پراخه کړو. زما په خیال هائیکو په جاپاني ادب کښې لکه د جاپانیانو د وجود غوندې کوټلې او چسته وه چې ورومبۍ مصرعه ئې 5 سیلابه او دویمه ئې 7 او دریمه ئې 5 سیلابه وه. که دغه لوازمات ئې شرط وي نو بیا خو د ملګری وردګ صیب هائیکو ګانو له د هائیکوګانو نوم ورکول ماسیوا د یوې نه مناسب نهٔ دي. او هغه داده:

لا به یؤ کیږو

ده د بابا خبره

ګنې ورکیږو

او که چرې یو صنف د یوې ژبې نه بلې ژبې ته په اوړیدو خپل اصلي شکل بدلولے شي نو بیا که پښتانه دا قسم زبردستي وکړي نو جرم به نه وي.
بهرحال زه خپل ملګرے ښاغلے وردګ د ځان نه هم بهتر ګڼم او هغه په دې چې یو توکل دے پکښې یوه جذبه ده پکښې او دا د کامیابۍ نښې دي. لاس په دعا یم چې الله تعالی دې د وردګ قلم له زور او په ذاتي ژوند کښې هم کامیابي او کامراني ورکړي. اوریدلي مې دي وائي چې د مسافرو دعا قبلیږي.
اجازت غواړم د لوئې الله په امان

پیر قائیل بغرزے

الخرج ریاض سعودي عرب

22 جنوري 2004ء

Pukhto Net

"پښتنه هائیکو"

په دې خبره کښې اوس د شك هيڅ ګنجايش نهٔ دے پاتې شوے چې هائيکو په پښتو شعري ادب کښې ځان د يو ځانګړې صنف په توګه په پښتنو ليکونکيو او لوستونکيو ډير په درناوي قبول کړے دے او داسې ئې پرې قبول کړے دے چې اوس جاپاني. هائيکو د پښتنو په کور کښې جاپاني نهٔ بلکې بيخي پښتنه شوې ده. د دې وجه داده چې په تيره لږه موده کښې هائيکو ته د ډيرو ښو ښو شاعرانو توجو راوګرځيدله او د دغه صنف په اوربل کښې ئې د خپل استعداد. علميت او تجربو ګلونه وټومبل چې د دغو ګلونو په خوشبويۍ د پښتو د شعري ادب فضاء نوره هم تر او معطره شوه او اوس چې د خپل خوږ وطن نه لرې زمونږ مسافرو شاعرانو ورونو هم د هائيکو په سرخېنه کښې د رول ترسره کولو لپاره خپله سينه ډبولې ده نو دا د دې غمازي کوي چې اوس به کهٔ خير وي هائيکو لکه د پښتو ټپې د پښتنو در در . ور ور او هر ذهن او نظر ته ورسيږي. د مسافر ورور عطاء محمد وردګ دا مجموعه " کلې ته به کله ځو" هم يقيناً چې د پښتنو په سيمه کښې د هائيکو د مقبوليت او قبوليت په حواله يوه ښه اضافه ده. او هيله کيدے شي چې سعودي عرب ته د دې مجموعې د رسيدو سره به دغلته د روزګار په سلسله کښې ميشته پښتانهٔ شاعران هم د هائيکو

لیکلو او لوستلو ته وهڅیږي. او په دې لړ کښې به خپل مزید غوره تخلیقات او افکار هم مخې ته راوړي.
د ښاغلی عطاء محمد وردګ ددې کتاب د چاپ کولو په شا چې د پښتو د خورولو او هائیکو ته د ودې ورکولو کومه جذبه پرته ده هغه یقیناً چې د ستائیلو او نازولو ده ځکه چې ښاغلے شاعر د خپل وطن او خپلو عزیزانو او کورنۍ نه په زرګونو میله لرې فقط ددې دپاره د ژوند شپې ورځې تیروی چې د خپل مستقبل د محفوظ کولو دپاره څو پیسې ترلاسه کړي. ولې داسې لیونۍ جذبې ته به بنده د څۀ نوم ورکوی چې په محنت مزدورۍ ګټل کیدونکو دغو پیسو کښې د پښتو هم برابره برخه کوی. او دغلته د نورو ادبی سرګرمیو ترڅنګ د پښتو کتابونو چاپ کولو دروند بار ته ئې هم اوږه ورکړې ده. پاتې شوه ددې کتاب د معیار خبره نودا د ښاغلی شاعر وړومبے کتاب دے چې ځینې پکښې ډیر د ښۀ معیار تخلیقات شامل دی او بنده پرې شاعر ته افرین وئیلے شي. او کومې خامۍ او فنی کمزورۍ چې پکښې ستاسو له نظره تیریږی نو د هغې پحقله به ددې نه سیوا څۀ وضاحت وشی چې په وړومبی ځل هیڅ یو بوټے دومره زیاته میوه نۀ کوی چې د هر چا د خُلې خوند سم کړے شی. خو چې څومره وخت تیریږی دومره د بوټی میوه سیوا کیږی او خوږیږی. او انشاءالله چې د ښاغلی عطاء محمد شاعرانه ونه چې راتلونکی کښې کوم ثمر نیسی هغه به ددې نه

زيات خوږ او شيرين وي. خداۍ دې همت ورکړي چې د هائيکو ليکلو دې سلسلې ته دوام ورکړي او په راتلونکې کښې د ښه معيار بهترينې هائيکو خپل قوم ته د پښتو د خدمت په سپيڅلې جذبه وړاندې کړي.

په درناوی

ناهيد سحر

لسم نومبر 2004ء

Pukhto.Net

د ډېرې مودې راهيسې سمندري پورې مسافرى كوى په رياض سعودى كښې دپښتو ادبى غورځنګ په حواله زمونږ دقافلې ملګرے دے او په تيره تيره زما ذاتى ملګرے هم دے.
وردګ صيب وخت په وخت دپښتو ادبى غرځنګ دکابينې اومجلس عاملې په مختلفومنصبونو پاتې شويدے. شعر هم ليکى اونثر هم په الفاظو کښې درد او خوګ لرى. دنوى کول زلمے شاعر دے د دروند وجود اوښکلې ثيقې خاوند دے په پښتو او پښتنومئين او قام پرسته پوهه اوتعليم يافته ځوان دے. دښه خوئ خنده رويه انسان دے چرې مې هم خفه نه دے ليدلے. که هرڅومره دژوند شخړې وربغاړه وى خوپه تندى يې ګونځې نه راځى. هر وخت په خندا خوشحالى ليدے شى وردګ صيب داسې زلمے دے چې خپل غم دچا سره شريکول نه غواړى او خوشحالى دهر چاسره شريکوى. داسې انسانان ما ډير کم ليدلى دى چې دنورو دپاره ژوند کوى.
زما ددې خبرو مطلب هرګز دا نه دے چې وردګ صيب فرښته ده وردګ صيب زمونږ په شان يوعام انسان دے اودژوند په هر اړخ کښې به څه نا څه کمے او خطاګانې لرى خو هغه هم دخپل ذات پورې محدود دے او داسې خطاګانې زه نه شمارم چې دځان نه ترې بل انسان نه زياتيږى. او هسې هم هر يوانسان له پکار دى چې دبل انسان په ذاتى ژوند کښې مداخلت ونه کړى زما په خيال خودا حق هيچا ته هم نه دے حاصل دپښتو يو متل دے چې يوه ګوته بل ته نيسې نو څلور ځانته راځى. هر انسان دمعاشرتى ژوند په څه نه څه

اړخ کښې ارو مرو څه نه څه کموت یا نیمګړتیاوې لری خو هغه خطاګانې چې بې ضرره وی نو داسې انسان ته ښه انسان وئیلے شی.
دخپل فکر او نظر په رڼا کښې عطاء محمد وردګ صیب ته په دعوې سره دښو اخلاق، ښه کردار یوښه انسان وایم.
دپراخې سینې لوئې زړه، ښکلې ثیقې مینه ناك او خواخوږے انسان دے دعا کووم چې الله پاك دې ورله ډیر ژوند عزتونه اودقلم دومره تیزې ورکړی چې دپښتو ادب دناوې په وربل کښې وخت په وخت دادب ګلان سنګاروی.

امین ثم امین
په درناوی

نعیم راهی مخکینے صدر
پښتو ادبی غورځنګ ریاض

Pukhto.Net

عطاء محمد وردګ زما په نظر کښې

دپښتو ژبې د ادبي خدمت په حقله ښيرازه او اباده دملاکنډ په سپينه خواره د چکدرې په دربار کلی کښې دښاغلي ولی محمد معروف راجاد مئ دمياشتې په دريمه نيټه په کال ۱۹۷۰ کښې د عطاء محمد سترګې پرانستې دده تعلق د پښتنو د درنې کورنۍ وردګو سره دے. بنيادی تعليم ئې خپل کلی چکدره دربار کښې او ځوارلسم جماعت پولټيکل سائنس ئې دډګری کالج تهانې نه اوکړو نن صبا د روزګار په لړ کښې په رياض سعودی کښې په شرکه البعيز کښې دبرانچ منيجر په حيث ورځ شپې سبا کوی.

دتاب نوم ئې عجيبه غونډې دتاثر پيداکړے دې سره ماته يوه واقعه يادېږی زمونږ ديو ملګری يونيازبين ماشوم وو. هسې هم د بعضې خلقو عادت وی چې په شفقت کښې دخپل اولاد اصلاح کول ورته سزا ښکاری زما دغه ملګرےهم ددغه سوچ خاوند و (دهغې نتيجه داشی چې ماشوم خودسره او بدتميزه شی)

کله چې به دهغه ميلمانه راغلل نو دغه ماشوم به راغلواودميلمنو مخې ته به ئې بيسکټ وغيره خوړل شروع کړل مورئې په دې خبره ډيره غصه شوه ولې دخاوند وړاندې ئې وس نه رسيدو. يوه ورځ ميلمانه راغلل مور ئې په څه چل دغه ماشوم په کوټه کښې بند کړو.

چې ښه ساعت تير شو نو ماشوم مور ته وايه يا بې بې!

اوس خو به ميلمنو چائی څښلی وی‌ما دکوټې نه بهر کړه کنه دښاغلی وردګ دکتاب نوم هم څه دغسې دے. چې کلی ته به کله ځوا‌هم دغه احساس ئې وړاندې داسې ترجمانی کوی.

Pukhto.Net

دا ماشـومان چې خـر ځوي ګلونـه
ګلونــه! څــنګه خــر ځوي ګلونــه؟

دردمند احساس ئې با حسه اجتماعي ضمير ډير ښه طنز کوي د پښتنې غيرت او ننګ څه داسې ترجماني کوي چې ذهني پسماندګي ترې هم ښکاري ولې دا د پښتنو عظيم روايات دے او ددې پاسدارۍ پښتانه د ايمان برخه ګڼي.

بچي مې خير دے که تعليم نه کوي
دا کلاشـنکوف بـه خامخـا ګـرځوم
يمـه پښـتون د پلاربــدل بــه اخلــم

وردګ صيب په خپله شاعرۍ کښې ددومره معيار غندنه څه په دې ډول کوي.

نــه مـنم زه دبــې عملــه علـم
نــه دنـــيا دارزه مــتقي مـنمه
د ريـاکــار نــه زه لوفــر خوښـوم

مسافرۍ ورلـه ښـه زړه سترے کړيدے ځکه بل ته په دارنګ ګويا دے.

ويـزې لـپاره دې پتـې ګانـه کـړه
دخـپل وطـن نـه سعودي تـه راغلـې
تاتـه جـوړ هـم دچـا خيـرې قبول شـوې

دمینې جبه بې قیمته خزانه ده ولې زر دار هر څه دروپو په تله تلی دامنظر وردګ صیب داسې ښکاره کوی.

زه کله کله په دې سوچ کومه
څومره کم عقله دی لاهغه خلق
چې په پیسو د خلقو زړونه اخلی

دمادیت پرستی، او دمقدسو رشتو بې طمعه جذبو په حقله څه داسې وائی.

رور دے دسلوپلار د زرو نوټ دے
نورې رشتې ټول پچاسی وګڼه
جنت فقط دمور د پښو لاندې دے

د وردګ صیب په شاعری کښې بارکیو نه قطع نظر کوم د قافیه، دریف، رقیب، وزن وتشبیهات، استعاره اوتلمیحات سره د زور ازمائی نه بچ کولو دپاره ښاغلے وردګ صیب په نوی صنف هائیکوډیر سم راخی. او خپل ماضی ضمیر پکښې په ښه شان وائی.
متل او محاوره ډیر په درست تړلی انداز کښې استعمالوی درمندر احساس، لړزیدلې جذبې، بې قراره فکر او امید شال په لاس دوردګ صیب دشاعری اساس دے.
نوره فیصله په لوستونکو چې دده دشاعری په حقله څه فیصله کوی.

په درناوی
خالد یوسفزئے
ریاض سعودی عرب ۲۰ جنوری ۲۰۰۴ء

Pukhto.Net

دقام په غم غمژن

که زه دا دعوه وکړم چې ښاغلی عطاء محمد وردګ په ملګرو کښې زه ډیر د نزدې نه پیژنم نو دا به غلطه ځکه نه وی چې دوردګ صیب سره زما رشته صرف دشاعرۍ دحده پورې محدوده نه ده بلکې زه داخبره ډیره په فخر کوم چې وردګ صیب زما یو ډیر ښه ذاتی ملګرے دے او د ډیرې مودې راهیسې دیو بل سره دهجران په دې قیامت خیزه ماحول کښې دخپل زخمی زړه او ژوبل احساس څړیکو دقلارولو په تلاش لکه دسیل نه جدا شوی مرغۍ بې ارامه او بې قراره دخپل منزل او مرام په لټون په دې خاورینو هواګانو او شګلینو،بادونو کې دخپل خوږ هیواد نه لرې په دې پیکه پیکه ماحول کې په ژوبل زخمونو دمرهم او خپل غم درد دشرېکولو کوشش کوو.

عطاء محمد وردګ صیب زمونږ په ملګرو کې دخپل روشنفکره ذهن او رنګین خیالاتو په وجه ځانله یو ځانګړے مقام لری، کله چې هم مِلاو شی نوکه ماحول هرڅومره دروند او پیکه ولې نه وی خو دهغه په خوندناکو خبرو مینه ناك انداز او برجسته جملو او هر چا سره په روڼ تندی دمِلاویدو سره ماحول یك دم رنګین او روښانه شی اګر که پخپله ئې دهجران په لمبو سوو شوندو همیشه پاړ ولاړوی خو کوشش ئې داوی چې پخپله مسکاء او ډق ډق خندا دغه پاړ د نورو مسافرو ملګرو نه پټ وساتی.

Pukhto.Net

ځکه چې دهغه اکثر داکوشش وی چې دملګرو درد وغم دهغوی
سره شریك کړي او خپل درد او غم پټ وساتی. مثال ئې د شمعې دے
پخپله سوزی خو تر ډیره حده پورې تیارې رڼا کوی. یا دهغې میوه
دارې ونې چې دکمرو په بدل کې میوه ورکوی.ټول ملګری دا ټپه
دملاکنډ دسرنه په جار وائی.
چې دبې غمی چل دې خلق د عطاء محمد وردګ صیب نه زده
کړی.
دا خبره که پخپل ځائې سل په سله ټیك ده نو دا هم یو حقیقت دے (
او نن زه ددې حقیقت نه پرده پورته کووم) کیدے شی چې عطاء
محمد وردګ صیب پرې تندے کونځې کړی خوخیر پریږده ئې چې
دملګرو دا خوش فهمی لرې شی عطاء محمد وردګ صیب هر
ځومره که پخپله په خپلو ملګروکښې خاندی او خوشالیږی او
ملګری خندوی او خوشحالوی ئې خو ما یو ځل نه بلکې ځو ځو ځله
ځانله په نری نری ژړا او یوځل نیم مې ښه په چغو چغو هم لیدلے دے
او چې کله مې ورله هم دا غلا لیدلے ده اوتپوس مې ترې کړیدے چې
وردګ او اوښکې: نه منم.
نو ډیر زرئې د اوښکو ډکې سرې سترګې وچې کړې. او په خندا شو
او وې ویل چې لیونے شوے که خندل مې خو زما په ډیر اسرار راته
لاس په تندی ډیر په عاجزی کله کله په حکیمانه انداز کې څه
دارنګ وویل چې Please صیاد صیب **keep with you becouse**
its top secret!
که د عطاء محمد وردګ صیب دشاعری جاج اخلم او بحث پرې
کومه نو بیا خبره اوږدیږی دغه پر مغز کار په نورو ملګرو شاعرانو

پریږدم. زه کوشش کووم چې په لنډو ټکو کښې دوردګ صیب د شخصیت جائزه واخلم وردګ صیب یوښه زلمے، یو میلمه دوست پښتون یو خودداره انسان یو وطن او قام پرست شاعر دے ددې سره سره څنګه چې ورله الله تعالی سور سپین رنګ ورکړیدے هغه شان ورله الله تعالی یوه ښه مضبوطه اودرنه جوسه هم عنایت کړیده.

دمحفل رونق دزړونو بادشاه او دالفاظو جادوګر دے او خبره ښه په سیاق اوسباق اوتاریخ او جغرافیه سره ښه په دلیل کوی. کله کله خو پخپله یوه ناجائزه او بې بنیاده نظریه او خبره دومره په دلیل سره رښا واچوی چې دسړی پرې دجائزې خبرې ګومان وشی. په خبره کښې ئې ژوروالے هم شته او رنګ هم: که څومره Tough Topic ولې نه وی خو دومره په اسانه اوعام فهمه انداز کښې ئې ووائی چې عقل ورته حیران شی که په دغه موضوع ئې چرته دوه خبرې لوستی اویا اوریدلی وی نو شل پسې د ځانه وائی چې دد لیل او منطق په تله ئې پوره پوره تللی وی. سیاست، فلسفه، معیشت،نفسیات، څه داسې موضوع ده چې وردګ سره پرې بحث نشته دښو اخلاقو مالك او د ښه کردار څښتن دے. دروزګار په سلسله کښې د ډیرو ډغرو او مشکلاتو وروستو دلته په یو ټریډنګ کمپنۍ کښې منیجر دے.

چونکه انسان دے فرشته نه ده چې کوتاهی او غلطی به پکښې نه وی.چې دغو کښې دحد نه زیات خوب ناراستی. په عملی ژوند کښې بې نظمی او غصه ئې غټ بد عادتونه دی. او دکامیابۍ دمخې لوئې لوئې خنډان ئې دی خاص کرد غصې دا عادت ئې دحد نه زیات نا قابل برداشت دے کله کله خو چې په یوه خبره غصه شی

او بیا ددغه خبرې محرك موجود نه وي یا پرې دده وس نه رسي نو بیا د ډیره قهره خپلې شونډې او ګوتې چیچي.

کلي کې خیر وو۔ تا کوم ټکی له زور ورکړو۔ ډیر هوښیار ئي: سحر څه خورې ۔ دایو څو جملې ئې تکیه کلام دی چې په مختلفو موقعو ئې بار بار په خپل منفرد انداز دمسکا سره اداکوی داکټر ملګروشاعرانو شاعری خو داسمان سره خبرې کوی خو دعمل په میدان کښې وردګ صیب دا یو خصوصیت لری اګر چې شاعری کمه کوی خوڅه چې وایی دهغې عملی ترجمانی هم کوی دباچا خان نه ډیر زیات متاثرښکاری اوکه دغنی نه وروستو چا زیات مخالفت دمُلا کړیدے نو هغه هم وردګ صیب دے.

په چغو چغو او په هرځاې کښې دمُلا مخالفت ښه په جار کوی او خپله خبره ښه په ډانګ پیلی کوی چې مُلا همیشه همیشه دازل نه تر اوسه پورې دخان،نواب، چوهدری، وډیره ، ارباب، سردار اوظالم ملاء مضبوط کړیدے.

دغه غاصبانو همیشه د مُلا په اوږو ټوپك ایښے دے او داولس دا چقیدلے خوار غریب مزدور او کسان ئې پرې ایشتې دے. دغریب وینې ئې په شریکه څښلې دی دغریب حق ئې غصب کړیدے دغریب استحصال ئې کړیدے.

عطاء محمد وردګ صیب خپله خبره نه صرف د تاریخ نه ثابتوی بلکې په موجوده معاشره هم داسې مثالونه وړاندې کړی چې زمونږ ورته هډو خیال نه وی.

دیارانو یار دے دمیلمه دوستی. اوملګرتیا ژوندے مثال ئې دادے:

چې دشپې تر درې بجو پورې ورسره ملګرې ناست وی. او په دغه وخت ترې هم ملګری رخصتیږی نو دے ورسره مشت وګریوان وی چې یو لس منټه ایسار شئ. دپښتو ادبی غورځنګ (سعودی ریاض) په جوړښت او دهغې په سنبالولو کښې ئې ډیر غټ خدمات دی چې دنمر پشان ښکاره دی. دمسافرۍ نه تر پوزې پوزې راغلے دے خو لامزید شل کاله ئې کلی ته نه دتلو څه پروګرام شته او نه اراده. چې رښتیا راباندې وائی نو مونږ خو پرې دلته خوشحاله یو ځکه چې دمحفل ښکلا او رونق دے. او بله دهغه چا خبره وائی چې زما په سرمنګے وی نو دبل په سر دې خم وی دخپل قلم نیلے ئې دنثر سره سره دنظم میدان کې هم په ځغل کړیدے دشاعرۍ په هر صنف ئې طبعه ازمائی کړیده که دنثر دمیدان شاه سوار دے خو په نظم کښې ئې ماته هغه خوارہ نه ښکاری کوم چې دشاعرۍ خاصه ده. ألبته نن سبا دجاپانی صنف هائیکو نه ډیر متاثره ښکاری چې بې شمیره ئې لیکلی دی. او لګیا دے لیکی ئې دلته په ریاض ادبی حلقو کښې په بابائی هائیکو مشهور دے یو څو هائیکو ګانې ئې ستا سو وړاندې کوم ښه په ژور نظر ئې وګورئ ځکه چې ډیر ژوروالے پکښې دے زما په خیال خو په هره یوه هائیکو کښې ئې ځانله یو پس منظر یو مضمون او ځانله منظر کشی دمعاشرې عکاسی لنډه دا چې په کوزه کښې ئې سمندر دبندولو کوشش کړیدے. دمثال په توګه یو څو

هائیکو ګانې:

تـــه چـــې دمياشـــــت دړې دانــــــې اخلـــې
دادې ديــــاړې شـــــوه دپــــنځو مونځــونــــــو
مُـــلادا تــــه بـــــه خــــپل مونـــــځ کلـــــه کــــوې

دهغـــې يـــخ واوريـــن ســــره ســـپين پښـــتانه
په دې سيزلی هواګانو کښې به څنګ وخت تير کړی
پــــه دې وطــــن خـــو دتـــندې نــــه خــراړې ســـوزی

تاتـــــه بـــــه هــــرڅه ښکــــارم هـــيڅ نـــــه يمــــه
کـــــه دې زمــــــا دژوند کـــــتاب ولوســــتو
دخــــــــړ وهلـــــــو لاســــــو دوړه يمــــــــه

Pukhto.Net

خیر دے که هر څومره تاوان دے پکښې
ژوند دې بې له سر دې ږدمه پکښې
خو دخودئی شمله به جګه ساتم

لامې دحق ناره ایستلې نه ده
لامې ظالم له لاس مرورلے نه دے
مرګیه مه راځه لږ صبر وکړه

هغوی د ژوند په هر ډګر باندې
اسمان درو سره خبرې وکړې
څکه دنیا نه ئې کړه لاړه چاپیر

Pukhto.Net

حسن پرست دے او په مینه کښې داخرې حده پورې دتلو قائیل دے په ځینو خبرو کښې دبلا نا راست دے خو په حسن پرستۍ اومینه کښې دچابکدستۍ مثال نه لرې پټ پناه پکښې نشته ښه ډاګیز دے هر څه مسئله چې وي خپله اراء او Comements بغیر دڅه احتیاط، مصلحت اوانعام نه په هغه ځائې ډیرے کړې انتها پسندي خو ب (چې کوشش کوی په شواروغ کښې اولس اتلس ګهنټې خو خواه نخوا اوکړې خو ډیوټۍ او ملګرې ئې دغې ته چرته پریږدی). او غیر مستقل مزاجي ئې دژوند د ناکامۍ غټ اسباب دی.

لاپرواهي او هیر ئې دحده زیات وی اکثر په پروګرامونو کښې ئې خپلې خپلۍ، بوټان پریښی وی او دبل خپلۍ ئې راوړی وی هغه هم یوه د خئ پښې او بله دګسی پښې دیو ځل خو یې تاسو په خدای یقین وکړئ چې دشپې په ټیکسی کښې راغلے وُ. او خپل موټر ئې دپردۍ دیرې مخې ته په وچ ډاك پریښے وُ. چې دیرې ته راورسیدو اوملګرو ترې تپوس وکړو نو وے ښه ما خو دے که ګاډے د دیرے مخې ته ولاړ وے نو بیا لاړو او ګاډے ئې راوستو.

څوك وائې کیمونیسټ دے څوك وائې سرکش دے څوك وایې نیشنلسټ دے چونکې زه ئې ډیر دنزدې نه پیژنم صرف ښه ساده پاده نیغ مسلمان دے په معاملاتو کښې خوئې هغه پخوانۍ مسلمانان هم شاته پریښی دی چې ډیوه راواخلے اوګرځې نو دهغه په ژوند کښې دچاسره دهوکه، فریب، دوه رنګی نشته او وائې هم چې دین اصل کښې دمعاملاتو نوم دے او عباداتو خو الله تعالی بخښې هم خو حقوق العباد نه بخښې. دټولو نه زیات ئې دکرکې دحده پورې هغه سړے بد شی چې پردی حق ته ئې بدې رانښکلې وی کمزورې پکښې ددې حده پورې شته چې جمات ورته دپولیسو تهانه ښکاری یوځل

مې ترې تپوس وکړو چې اختر راروان دے جوړ ډیر خوشحاله نئ ماته ئې وویل چې واقعی اختر ښه شے دے سړے پکښې دخوب اندوخر وکړي خو یوه خبره داغوړ رانزدې کړه دمونځ نه پکښې تنګ یم.بهرحال دالله او دهغه درسول(ص) مقبول(ص) دنظام په سچه په توله نړۍ کښې په صحیح توګه دراویستو ارماني دے. او وایی چې که ملیانو صاحبانو داقیموالصلواه سره سره په اتوزکواه باندې هم زور راوستو او په حقیقت کښې زکات ورکول شروع شول چې د اسلام روح دے نو صرف لس پنځلس کاله بعد به بیا دا دومره غریت چې خلق دغربت دلاسه خودکشیانې کوی‌او خپلې ګردې خرڅوی دابه بیانه وی او هرڅه به شل شل وی او غیر مسلمه به هم اسلام ته اوپسخیږی.
زړه مې غواړی چې داڅومره لیکل مې پرې وکړه دومره پرې نور هم وکړم بلکې دا به هم کم وی ځکه چې دوردګ صیب خوبی دشمار نه بهر دی بلکې زما خوښ ملګرے هم دے خو ځکه دکاغذ نه ګټې راکاړم او قلم جیب ته کوم چې زه ترینه نن سبا خفه او ګیله من یم اوګیله مې ترې حقه ځکه ده چې دنورو دپاره ډیر ښه دے خو دځان دشمن دے.
هر وخت ئې په تلو کښې چال وی ځنګیدلے ګرځی او دهرسور نه په سور کښې ښکاری خو زه ورته ددې لیک په ذریعه وایم چې اشنا دلته قدمونه په خیال ږده. ځکه چې که شپه تیاره ده نو منې په شمار دی.

ډیره په مینه اودرناوی

عبدالقادر صیات

چیرمین مجلس عامله پښتو ادبی غورځنګ الریاض.

Pukhto.Net

خپلې خبرې

سړے ژوند او زړه سترې مسافرۍ:

دکوثر صيب يو څو شعرونه:

زمونږ په سربانډې بادېږي خاورې:

دلته باران کښې را وريږي خاورې
زه پکښې ځائ دقبر هم نه لرم
خو د وطن مې رايادېږي خاورې
کوثره ډيرو له راحت ورکوي
مونږ راشړي په مونږ تنګيږي خاورې

ترڅو؟ ترڅو؟ اخر ترڅو؟ او ترکومه به مونږ په شته وطن کښې بې وطنه در په در او خاورې په سر دې پردې شګلن او کاڼي وطن کښې په دې پردي تاودينه خاوره چې دتندې نه پکښې خړاړې سوزې د منزله ناخبره ددې زړه سترې او نه ختميدونکې مسافرۍ. دا درونډ او غټ پيټے په سر کړے وي. او داسې کرې کور اولے په لے به ګرځو.

نمبر۱:- مسافرۍ د اوسپنې نينې چيچل دي مسافرۍ دسپيرو خلقو کار دے مسافرۍ د دوزخ ټکړه ده چې داسې ده او يقيناً چې داسې به وي نو بيا ولې؟ اخر ولې؟ مونږ دغلامۍ. دا زوړ او زنګ شوے زنځير په خپله خپلو غاړو ته اچولے دے بيا ولې مونږ داللّه تعالٰى (ج) دا قيمتي تحفه "ژوند" دمسافرۍ دبلا په کومې کښې ورکړيده بيا ولې ددې پيکه او بې رنګه ژوند دپښې ژرندې لاندې دل شو او دل کيږو؟

آيا زمونږ ددې نا اوزګارتيا او بوختونه زمونږ سره څه لږ وخت شته چې ددې سوالونو په جوابو او جوهاتو ځانونه پوهه کړو او

Pukhto.Net

ددي ظلم او بربریت چې زمونږ سره په غیر محسوس انداز کښې
کیږي مخنیوے وکړو، او په خپل وطن کښې د ابادیدو تابیا او
کوشش وکړو وجوهات ډیر دي خو د اختصار په خاطر صرف
دومره وایم چې دنړۍ په نورو هیوادونو کښې عموماً او زمونږ په
وطن کښې خصوصاً ددولت دغیر منصفانه تقسیم او زمونږ په
ذاتي ژوند کښې دحکمت عملۍ نشتوالے ئې غټې وجهې دي
زما په خیال که چرې مونږ د سرمایه دارانه نظام کیپیټیلزم او
جاګیردارانه نظام دفیوډالیزم خلاف یو اواز او یو موټے شو. او که
چرې مونږ د خپل روښانه مستقبل په خاطر دښې نه د ښې
حکمت عملۍ سوچ وکړو نو بیا لرې نه ده چې مونږ له هغه وطن
چې زمونږ ورسره جذباتي لګاؤ دے هغه کلے چې زمونږ ورسره ډیر
خواږه یادونه وابسته دي هغه خاوره چې مونږ پکښې خړپوسې
کړیدي نو بیا دغه پښتنه خاوره دومره بې وفا نه ده چې مونږ له
په خپله خوږه او توده غیږ کښې ځائ رانکړي دخپل ګور پلو
دسیوري لاندې مو اوده نه کړي زمونږ اوده احساس راژوندے نه
کړي زمونږ خوبیدلې سترګې دخوږ خوب په ځانګو کښې نه
ځنګوي زمونږ زخمونو او دردونو له ټکور نه شي.
د روایاتو نه خلاف په خپله شاعرۍ بحث کول ځکه نه غواړم چې
دا کار دلوستونکو وي او دا هم ډیره ممکنه ده چې په شاعرۍ
کښې مې هغه خوند نه دے کومه چې د شاعرۍ خاصه ده دا
امکان هم شته چې دردیف قافیې بحر او وزن په تله مې شاعري
هم پوره نه وي ما صرف خپل احساسات او جذبات دقلم په ژوکه
دالفاظو نه دامیل پئیلو کوشش کړیدے بنه او نا بنه ئې تاسو مه
ګورئ او دستائینې ئې درنه زه متمنی نه یم او که چرې دومره
وشي چې که زما سره زما په خیالاتو کښې یو لوستونکے هم شامل

شي اودا قامي مسئله زما سره په چغو چغو وژاړي. نو دا به زه خپله کامیابي او کامراني وګڼم حکه چې ما صرف دادب د خدمت په خاطر لکه د هغې بولۍ چې د یوسف په بولۍ کښې ئې دشرکت په غرض یوه سوتلی. قدر ته راوړې وه چې خریدارو کښې شماره شم.
مایوسه کیږو به نه مایوسي کفر دے ډیره ممکنه ده چې که چیرې مونږ په دغو برنو سوالونو ځان پوهه کړو او دهغو په جوابونو سوچ وکړو نو مونږ ته به دخپل دې سوال جواب مِیلاؤ شي چې
کلی ته به کله ځو؟
ځکه چې که شپه هر څومره ګوره درنه او بوګنونکې ولې نه وی خو سبا کیږی خامخا او که نه صرف دغه چې ریالونه به ګټم مالدار به شم او که سږکال نه وی نو کال له به په کلی اباد شم نو روره! په دې ارمان دې نیکه هم تللے ؤ هسې ګوره ګوره وایه خله به دې خوږیږی.
اجازت غواړم په دې داډ چې زما دخیالاتو سره څوک متفق وی او کنه خو ما سره به په کتاب په ورکړے شوې پته زما درهنمایی. او زما په وینا دتنقید لپاره رابطه ساتی زه به ورته ډیر په ورین تندی په خپله چاپ چاپ جولۍ. کښې ځایٔ ورکوم.

په ډیره مننه او احترام
عطاء محمد وردګ
ستر سکتریښتو ادبي غورځنګ ریاض سعودی عرب

مننه

زه دزړه دتلـه دخپل خوږ اودروند مشر دصدر پښتو ادبي غورځنګ الرياض سعودي عرب غلام حيدر حيدر صيب نه مننه کوم چې ددې کتاب په چاپ کښې ئې ډير په اخلاص او روڼ تندي زما سره نه صرف مننه تړړه ووهله بلکې دکتاب ترتيب اوزما په بار بار وينا ئې په کتاب سريزه ليکلو ته هم غاړه کيښوده په تيره تيره دښاغلي عبدالقادر صيادصيب چيرمين "غورځنګ" ښاغلي نعيم راهي‌صيب (سابقه صدرغورځنګ" ښاغلي قائيل صيب ،ښاغلي خالد يوسفزي صيب سابقه صدر غورځنګ دملاکنډ تاترې اومورې هومره مننه چې دخپلو بوښتو او ناوزګارتا نه ئې وخت ووېستو اوپه کتاب ئې دزړه پورې ليکل وکړل. که چرې دهغوي کسانو ذکر ونه کړم چې زه ئې وخت په وخت دکتاب دچاپ لپاره پارولے يم نه دا به هم بې انصافي وي چې په هغې کښې ګل رحمان استاد دبابائې موسيقي ، غلام علي خان عرف متوا مکمل شاه معزم صيب، عبدالله صادق صيب فضل شاه فضل صيب غلام يونس راحت علي خان، فيصل لالا، اسلام نثاراسرار نوراللـه نيك محمدخان بابو زيدالحق حقيقت، ابراهيم صيب ، شهاب چکدروال، ببر شير نبيل،ارشد محمود ، سيمين خان لال، خالد ، شال دا ، شعيب خان،سبحان الدين خان، قاضي‌انعام الله، خورشيد عالم صابر ، ظاهرشاه، خپل ګران استاد تاج محمدخان صب، ښاغلے زرنوش شهاب صيب، کيسات بهائي، ميرزمين خان. علي احمد جاني، انور باچه، احمد شاه، دوست محمد ، يوسف استاد ، سيدظفر عليشاه باچه،شاه صيب،رازق صياد ، صابر حجازي، خپل خوږ او دروندماما محمد فياض خان، کشر ورور ډاکټر سهيل شهزاد ، وريرونه، قيصر وردګ، وقار وردګ، عمران وردګ، عباس وردګ اوصدام وردګ شامل دي.

په ډير درناوي
عطاء محمد وردګ

"د منني مننه"

د خپل ګران ملګری عطاء محمد وردګ صیب یو جهان مننه کوم چې د مننې په لیک کښې ئې زما نوم په دې خاطر یاد کړے دے چې حیدر هم زما په کتاب د نورې خوارۍ سره سره لیکنه هم کړې ده نو ماچې کله په کتاب نظر واچولو او په هغې باندې شوې لیکنې مې وتللې نو د لیکونو لړۍ ډیره درنه ښکاره شوه. بس په هم دغه وجه ما د لیکنې نه ډډه وکړه چې بیا به ځینې ملګری دا نیوکه کوی چې ددې نه خو تاسو د تبصرو کتاب جوړ کړے دے ځکه چې په نظم باندې د نثری لیکونو تله ډیره درنه ښکاریده. امید کوم چې وردګ صیب به په دې خاطر نه درنوی.

یو ځلې بیا مننه

غلام حیدر حیدر

صدر پښتو ادبی غورزنګ، الریاض، سعودی عرب

شلم نومبر 2004ء

Pukhto.Net

دا چاربیته ما دبابائے "چاربیته" ښاغلی اکوجان ماما په بار بار وینا ولیکله،وردګ

چاربیته

ماتـــه دکلـــی مازیګـــر یـــاد شـــو
مســـافری کښـــې مـــې دلـــبریاد شـــو
زه وایـــم یـــوه تـــه وی پـــه بلـــه ځـــو
زړګـــیه کلـــی تـــه بـــه کلـــه ځـــو؟

-۱-

ماتـــه دکلـــی وخـــت یادیـــږی یـــاره
زړه مـــې پـــه تاپســـې خوږیـــږی یـــاره
خفـــه پـــه دې یـــم جدائـــی جـــوړه شـــوه
بـــل داشـــنا بـــې پـــروائی جـــوړه شـــوه
هـــم دوطـــن راتـــه اختـــر یـــاد شـــو
ماتـــه دکلـــی مازیګـــر یـــاد شـــو
اللـــه دې وکـــړی چـــې پـــه خـــپله ځـــو
زړګـــیه کلـــی تـــه بـــه کلـــه ځـــو؟

Pukhto.Net

-۲-

ژړېږم ځکه چې وطن پاتې شو
په مجبورۍ دیار دیدن پاتې شو
یادومه وخت دوړوکوالی پکښې
د خپل اشنا به څنګه حال وی پکښې
شور مې دپېغلو په ګودر یاد شو
ماته دکلی مازیګر یاد شو
ځۍ چې ځو ځۍ ددې محفله ځو
زړګیه کلی ته به کله ځو؟

-۳-

په دې وطن کښې وفادار نشته
ځکه په دوی زما اعتبار نشته
ړندو ته ائین نیولے نه شو
ګنجوله سر ږومنځولے نه شو
راته خپل کور کلے خپل ور یادشو
ماته دکلی مازیګر یاد شو
نعرې مې خیژی دګوګله ځو
زړګیه کلی ته به کله ځو؟

Pukhto.Net

-۴-

نعرې وهم نعرې مې ناورې
په ځان انبار دې کړلې خاورې
څنګه قلاره قلارې شوه پکښې
د هجران ژوند مې مجبورې شوه پکښې
د شپې مې خوب کښې ستا بشر یاد شو
ماته دکلي مازیګر یاد شو
غېږې به چاپېر کړو دیو بله ځو
زړګیه کلي ته به کله ځو؟
مادې په خوب کښې ولیدلې سترګې
بیا مې د قصده پټولې سترګې
دخپل زړګی سره په ضد راغې
ګوره ودرګ عطاء محمد راغې
په نیمکښو منخ مې څادر یاد شو
ماته د کلي مازیګر یاد شو
په موسکیدو وائې څمله ځو
زړګیه کلي ته به کله ځو؟

Pukhto.Net

غزل

زه دیار په سترګو کښې جهان دمینې ګورمه
ما پکښې ورک کړے خپل ارمان دمینې ګورمه

څومره چې یوبل ته مونږ نزدې وو دومره لرې شو
لږ به بیلتانه کښې امتحان دمینې ګورمه

خلک یار پسې ځي یار په ماپسې راغلے دے
زه ډیر خوش نصیب یم عجب شان دمینې ګورمه

ته زما دوړاندې لږ زما اشنا ته وګورمه
نن خو دې رقیبه زه ایمان دمینې ګورمه

هلته کښې محمود ایاز او دلته کښې وردګ ایاز
دواړه دیوې لارې یاران دمینې ګورمه

Pukhto.Net

د الخزرج نه ریاض ته په لار جنوری ۲۰۰۱

غزل

جذبې سرې مینې مرې دی جانه څنګه درشم
زما دزړه ستنې کړې دی جانه څنګه درشم

په تا مین زړه مې هغه دے بدګمانه نۀ شې
روزګار زما نیولې ښپې دی جانه څنګه درشم

زړګے مې ډیر غواړی چې داګهړی، دروالوځمه
پردیس مې پښوته زولنې دی جانه څنګه درشم

سر په زنګون ګته په خله ورد دسوچونو کوم
د زړه نسکورې مې کاسې دی جانه څنګه درشم

Pukhto.Net

دهر وګړی په تندی دغم خولې پرتې دی

طرحي غزل

ددښمن پښو کښې دقام خرڅو چې شملې پرتې دی
دهر وګړی په تندی دغم خولې پرتې دی
مونږ دخپل ذات دکوره اوس هم راوتلی نه یو
په هر یو لور دجهالت زمونږ قیصې پرتې دی
دمیر جعفر او میر صادق په شان غداران چې لرو
ځکه کارګل کښې دغازیانو جنازې پرتې دی
غله په لندن او امریکه کښې خپل سیلونه کوی
دروغو پښو کښې دحالاتو زولنې پرتې دی
وردګه بس کړه قلم مات کړه شونډې وګنډه نن
په دې وطن کښې پابندۍ چې ځای په ځای پرتې دی

Pukhto.Net

داماندرې په خوا کښې دسوات په جنريلي روډ دسمبر ۱۹۹۵

غزل

داماشومان چې خرخوې ګلونه
ګلونه څنګه خرخوې ګلونه

ته خو رازق روزي رسان ئې ربه
ولې بيا رزق پسې مرې ګلونه

چې فضاګانې معطرې نه کړې
ورک دې شي ټول دا کاغذي ګلونه

دسرو ګلونو قدر پاتې نه شو
ماليار په خپله ريژوې ګلونه

خلکه راوې نيسۍ چې وې پيژنم
دا په مزار چې مې شيندې ګلونه

ځوانې مې ځار شه دهغو پيغلو نه
چې داوربل دپاسه ږدي ګلونه

ګل خو د مينې محبت نښه ده
ورک دې شي سترګو کښې چې شي ګلونه

ورد که مينه مينه مينه دې وي
خير که اغيار هم بوي ګلونه

Pukhto.Net

غزل

نن چې دورايه مې جانان وخندل
په تراړو شونډو مې ارمان وخندل
مخ دې شه تور رقيبه ستا دلاسه
مست شو غمونو دهجران وخندل
غنچې مسکۍ وې دسپرلي غېږه کښې
باغ لا سمسور وو چې خزان وخندل
چې داسمان لمنې سرې لمبې شوې
بيا دچا زړه وسو طوفان وخندل
په لامکان کښې چې غوغا جوړه شوه
جوړ چاپاګل په بيابان وخندل
زما دغم او فکر ډك دالان کښې
سوچ مې موسکے شو ماه تابان وخندل
چې دجانان جملې شان ئې ولید
زما ریښې ګریوان وخندل
وعظ وردك ته کړی دا نه وینې څه
دنيا خنديږی درست جهان وخندل

چکدره اګست ۱۹۸۶

مزاحیه غزل

زما یاره ته زما ئې پیپسي کولا
زه هم یمه ستا لپاره کوکاکولا

دګنجي پن هیڅ علاج په دنیا نشته
هسې مه اخله دد کان نه کالاکولا

هم ګرمي هم پشکال کښې دې په سروی
کوهستانیه خدائ دې خلاص کړه له پکوله

اوازونه کړې دخیر نورخوته شرئې
سره ډوب شي ډس ملنګه اوکچکوله

یه رقیبه هسې بقه بقه مه کړه
یه سپیره لړه دا خله دې کړه راټوله

زه چې کله په چوتې کلي ته راشم
دا ستا څنګ ته به درځمه یو څوشپوله

ددنیا قامونه وختل سپوږمۍ ته
یه پښتو نه ته ونه وتې دشپوله

اے وردګه که نظر دې دے کمزورے
چشمې واخله ته دیار سترګو کتوله

الخرج مارچ ۲۰۰۱

غزل

زما دعقل په کاسه کښې نه ځایږی لالے
بیا هم د زړه په وران کنډر کښې مې اوسیږی لالے

دنمر سپوږمۍ دا رڼا ګانې به ځنګ تتې نه وی
چې دتورتم په تورو شپو کښې سبا کیږی لالے

ځنګه به نه ښیرازه کیږی دا لتاړې دشتې
دپشکال د بارانه پشان وریږی لالے

لمبه لمبه شم درقیب خوا کښې چې ئې وې وینمه
په زړه دصبر تیره کیږدم خفه کیږی لالے

زړګے مې ډیر غواړی چې نن ئې دا قیصه ختمه کړم
مګر پتهیږی پشا کیږی او شرمیږی لالے

چې په خطا کښې تقاضا ترې دبوسې وکړمه
وردګه سور شی له غصې نه او ګوابنیږی لالے

Pukhto.Net

غزل

زه خپل غربت که مې جانان وستايم
که مې ايرې ايرې ارمان وستايم

ددې واورين وطن واورين بادونه
که مې خولې خولې گريوان وستايم

داستحصال په زړرنده دل پښتانه
که وران ويجاړ افغانستان وستايم

سپرلے ستايل دروغو زړونو کار دے
پرېږده چې زه سپيره خزان وستايم

که ستايم ستايم اخر څو به ئې ستايم
بس خو چې نن غم دهجران وستايم

دا زه ورد گ گته په خله چې ناست يم
ستا خوشحالي که خپل خفگان وستايم

غزل

مینه مره جذبې سرې دی ددرتلو پاتې یم
دزړه مې ماتې حوصلې دی د درتلو پاتې یم
خیال کښې مې اوسې خو تصویر دې اوس څه تت غوندې شو
یاد مجبورو سره تړلے څه لت پت غوندې شو
اوس دهمت مې نښتې پښې دی د درتلو پاتې یم
هغه دخوند ناز او اداء او دمستۍ خبرې
ستا پیغلتوب حسن نشه او دځوانۍ خبرې
زما دښې ماضۍ قیصې دی ددرتلو پاتې یم
زه مسیحا ګڼم ساقي پرې هیروم غمونه
مدهوشه جام کښې ئې دسترګو ډوبوم غمونه
پیالۍ نیولې مې دوه درې دی د درتلو پاتې یم
عقل باغي دے د وردګ نه سرکشي ئې کړې
زړګے ئې هم دے بې اختیاره مئ نوشي ئې کړې
وائي زما نه څه ګیلې دی د درتلو پاتې یم
دزړه مې ماتې حوصلې دی د درتلو پاتې یم

یو شعر:

دکوڅې ماشومان ټول به ما په جنګ کړل
په دې خیال چې دروازه کښې راښکاره شې

غزل

خوشحالۍ لاړې تلوسې پاتې شوې
راسره تشې وسوسې پاتې شوې
په نرمو شونډو ئې نرۍ خبرې
دزړه نسکورې مې کاسې پاتې شوې
قهقهې شوې په اسويلو بدلې
ديارۍ دغه ميراثې پاتې شوې
تا وئيل تا نه به جدا نه شمه
دغه فرضي شانتې قيصې پاتې شوې
د پرديسۍ په بلا واوړيدمه
څکه زما نه ستا کوڅې پاتې شوې
په دې نيمګړې ژوند باور نشته دے
راسره خوا کښې که څو شپې پاتې شوې
ما ددنيا له خوږو لاس واخستو
چې ستادشونډو پتاسې پاتې شوې
وردګه زه او يار مې يوځائ شولو
ډيرې خبرې راپسې پاتې شوې

Pukhto.Net

غزل

ته مې جام، ته مې جان ته جانان ئې
ته مې دُر ته ګوهر ته مرجان ئې
ته مې زړه ته نزدې، ته مې ځان ئې
ته مې نائيك، ته كفيل، ته مې خان ئې
ته مې ژوند ته مې ژواك ته ګذران ئې
ته مې فكر ته مې غم ته دوران ئې
ته مې فن ته كتاب ته ګردان ئې
ته مې سكول ته كالج ته پوهان ئې
ته مې سوچ ته مې خيال ته ګمان ئې
ته ګرمي ته يخني ته خزان ئې
ته مالك ته مولا ته رحمان ئې
ته خالق ته رازق ته سبحان ئې
لنډه دا اے عطاء اے ورد ګه
ته مې دين ته دنيا ته ايمان ئې

Pukhto.Net

طرحي غزل

پښتو پښتونولي ده څه پښتو کول پکار دي
يو قام يو ورورولي ده څه پښتو کول پکار دي

بابا يو ځاۍ کاکا بل ځاۍ لاله هم بيل روان دے
يو پړاؤ په يو منزل په يو لاړ تلل پکار دي

ده په کار چې ددې سيمې هر وګړے قام پرست وي
او که نه وي په لوړو ددې قام ايستل پکار دي

دنړۍ واړه قامونه راويښ شويدي بيدار شو
پاڅې نۀ په اوازنو داپښتون سکوندل پکار دي

نن ورډګ په چاپيرچل کښې سباوون اومينه وينې
دا چې چغه دنفرت کړي دا په توپ ويشتل پکار دي

Pukhto.Net

غزل

دا نه چې درقيب په وسيله رانه جدا شو
اشنا مې دتقدير په فيصله رانه جدا شو

دا داسې جدائي په جدايي نه ده حسابه
که لاړو دروزګار په سلسله رانه جدا شو

خواره به ددنيا راته اوس ولې تراخه نه وي
دژوند په يو باريکه مرحله رانه جدا شو

هرڅومره که وي لرې يو خفه وربانديې نه يم
وردګه! دپرديس په دې ميله رانه جدا شو

Pukhto.Net

غزل

خدای خبر کوم ځای به ئې چرته به ګرځیږې اشنا
نن خو مې ډیر ډیر په زړګی باندې وریږې اشنا
دوفا ډکه یاره زه دریسې ډیر خفه یم
پوهه یم په ماپسې به هم ډیر خفه کیږې اشنا
راته نزدې دے ما دې نوم دزړه په سر لیکلے
هرڅوکه لرې وطنونو کښې اوسیږې اشنا
زما دعا ده دښائست درنړا دې یو په دوه شه
لکه سپوږمۍ بره اسمان کښې وځلیږې اشنا
زما وردګه زه چې هر ځائ یمه ستا به یمه
زه نه بدلیږم خو ته هم به نه بدلیږې اشنا

Pukhto Net

غزل

که هر طرف رانه چاپیر هزار ښکلی وی
ښکلیه ستا د ښکلی مخه نه دې ځار ښکلی وی

په ساده حسن کښې ښائسته ښکارې سنګار ونکړې
درته حیران به هر طرف ته د بازار ښکلی وی

دا زه چې هره لاره ځارمه دا ستا په خاطر
ویمه که تلی ستا په رنګه په دې لار ښکلی وی

ښکلی به هر طرف ته ډیر وی دا به ومنمه
نه کړم ګمان که ستا په رنګه وفا دار ښکلی وی

منم وردګه ښکلی هر ځائ سترګې نیغې ساتی
وعده چې ماته کړی په دې وخت کښې ناچار ښکلی وی

Pukhto.Net

دلاهور نه کلی ته دراتلو په موقع ۲۲/۲/۱۹۸۷

اردو

وطن

وطن کے دل او ردلکش نظارے
حسین هے کتنے پر کشش نظارے
اغیار کیلئے توخس انکھ هوی
مجھے کو لگ رهی هین پیارے پیارے
اسکی خوشی په سب خوش هوتے هین
اس کے نقصان په دهڑکتے هے سارے
سرمیاه دار کو بیچنا چاهتے هین
بچانا چاهتے هین غریب بچارے
میرے تو سب دل کے تکڑے هین
دشت، بازار، دریا کے کنارے
میرے وردگ کا بس یهی دعا هے
خدا ائی دن طن کو نکھارے

Pukhto.Net

غزل

چې دګوړې په چکې شوه نو ونه شوه
یارانه چې دکوګې شوه نو ونه شوه
که عزت غواړې ددیر په پلو راشه
میلمستیا چې دپلې شو نو ونه شوه
درحمان غشي اوس ځکه خطا کیږی
زما نه چې دګولۍ شوه نو ونه شوه
بوډاګان خو صرف مور او پلار پکار دی
معشوقه چې دې بوډۍ شوه نو ونه شوه
تندر په تالاش او خره ئې درامورې یوړه
داخبره پخوانۍ شوه نو ونه شوه
زه وردګ خو ئې لیکم دزړه په وینو
شاعري چې دسیالۍ شوه نو ونه شوه

Pukhto.Net

قطعات

سیاست باندې بنده کښې شعور راشي
عبادت کښې هم دزړه سترګې بینا شی
پښتو ښه ده غیرت ښه دے ناموس ښه دے
ولې علم سره تول صفات پیدا شی

راشه جانانه په سرو ټکرو به وخت تیروؤ
غم به کړو شاته خوشحالو باندې به وخت تیروؤ
چې بهر نه وی نو هغوئ ولې دلوړې مړه شوه
ریال که نه وی په روپو باندې به وخت تیروؤ

یو شعر

اخر وخت شو څان څانې شوه مینه لاړه طوفانی شوه
اول للمه په وله وه، اوس شولګره بارانی شوه

نظم

نوټ: دا نظم دباچا خان د کليزې په موقع په ۱۹۹۹ کښې درياض سعودي عرب په خاوره کښې واورولے شويدے. اروابناد فخر افغان خان عبدالغفار خان عرف باچا خان ته دعقيدت پيرزوينې.

سلام سلام اے باچا خانه ستا عظمت ته سلام
سلام سلام فخر افغانه ستا همت ته سلام
خپله عظيم وې ځکه مونږ ته دې عظمت راکړو
دميني درس او پيغام دې دالفت راکړو
رڼا دې راکړه تاشعور دسياست راکړو
اسلام پښتو دې راکړه تا انسانيت راکړو
ستا ژور فکر ستا نظر ستا بصيرت ته سلام
سلام سلام فخر افغانه ستا عظمت ته سلام
پښتنې دې ماتې کړې پښتو کښې اے پښتونه بابا
دقام په غم باندې غمژن دقام ژوندونه بابا
د جهالت تيارې دې لرې کړې پوهنتونه بابا
تل به کرمه ستا لوړ فکر ګلونه بابا
ستا تورې ننګ وفا ښيګړې او غيرت ته سلام
سلام سلام فخر افغانه ستا عظمت ته سلام
په ژوند دې هم ديو افغان دپت پالنه کړې
په مرګ دې هم ديو افغان څرګندونه کړې
تا هميشه دامن درس او پاسدار نه کړې
تا تل دجنګ نه څنډه کړې او غندنه کړې
په دواړه لاسه د وردګ ستا دې جرات ته سلام
سلام سلام فخر افغانه ستا عظمت ته سلام .

Pukhto.Net

ریاض مئ ۱۹۹۸

افغانستان ته دامریکې په راتلو

نظم

چې په غورزونو ئې ویشته وو هغه پښتون نشته
ګیدړو څکه ګډې ماتې کړې چې شپون نشته

-۱-

په مخ مې اوښکې څی رودونه چې افغان وینمه
احساس مې وریت شی چې پښتون څیرې ګریوان وینمه
زړګے مې وچوی چې سر ټیټے پاکستان وینمه
ایره ایره شم چې په اور کښې مسلمان وینمه
دجهالت تیارې خورې دی پوهنتون نشته
ګیدړو څکه ګډې ماتې کړې چې شپون نشته
اے دخالد بابا بچیه تا خپل څان خرڅ کړو
تا خپل غیرت تا خپل تاریخ تا خپل ایمان خرڅ کړو
تا امیر کروړ تا میرویس خان تا ایمل خان خرڅ کړو
څکه وطن کښې مینه نشته دے قانون نشته
ګیدړو څکه ګډې ماتې کړې چې شپون نشته

Pukhto.Net

-۲-

اے د خوشحال بچیه ستا هغه عظمت څه شو
دابدالی بچیه ستا هغه وحدت څه شو
اے د شیرشاه بچیه ستا شان وشوکت څه شو
د قام په مینه مستی څه شوه محبت څه شو
وینې بهیږی په هر خوا خو یو روغتون نشته
ګیدړو ځکه ګډې ماتې کړې چې شپون نشته

-۳-

کوم خوا چې ګورمه پښتون په مصیبت کښې ګیردے
هر یو وګړے دحالاتو په قیامت کښې ګیردے
په چیغو چیغو ژاړی هر کس په غربت کښې ګیر دے
قامی سوچ نشته دے پښتون انائیت کښې ګیر دے
دوردګ ذهن ته خو ځکه نن سکون نشته
ګیدړو ځکه ګډې ماتې کړی چې شپون نشته

یوشعر:

که څوك تپوس کوی زما دژوندون
دځنډ وهلو لاسو دوړه یمه

هائیکو

بچي مې خير دے که تعليم نه کوی
خو کلاشنکوف به خامخا ګرځوم
يمه پښتون دپلار بدل به اخلم

==================

په زور اوشور نه کيږی
راوړه دليل مخې له
سر به دې پښو کښې کيږدم

==================

يو به دې پورته کړی اسمان طرف ته
بل به دې ښکته کړی دزمکې تل ته
يوه دچرس بل دشرابو نشه

Pukhto.Net

خواږه خواږه راته راګوري ځله
زه دومره زر وطن ته چرته ځمه
ستا دبابا په کفالت کښې يمه!

ته چې دمياشت درې داني اخلې
داشوه دياړي دې دپنځوؤ مونځونو
ملا داته به خپل مونځ کله کوې!

Pukhto.Net

زکات خيرات دقربانۍ څرمنې
دم اوتعويز هم دې اسخات دمړی
ملا هميش تر خز خپل ځان ته وهی!

زه کله په دې سوچ کومه

څومره کم عقل دی لاهغه خلق

چې په پیسو خلقو نه زوړنه اخلی

==============

چې دکم عقل غوږ پرې نه ګرېږی

هوښیار سړی ته ئې ضرورت نشته دے

نصیحت ووایه بیا چاته کوې!

==============

څوک ئې په زړه کښې ګرځی

څوک ئې په سر کښینوی

دکم وئیونکی سړی قدر ګوره!

Pukhto.Net

دلته مارانو خپل بچي وخوړل
ددې وطنه چرته تلل په کار دي
هسې نه اوښ دپاسه سپي مو وخوري

فرق دې زما او ستا د زمکې اسمان
زه امن غواړم محبت شیندمه
او ته جګړې پسې پیاز ګرځوې

چې کله تیرې شي اوبه دورخه
په خپلو کړو بیا پښیمانه یو مونږ
د کار نه مخکښې سوچ کول پکار دي

Pukhto.Net

خبرې ډیرې کول
د کم عقلانو کار دے
دا هوښیارانو وئیلی

خُله دې یوه ده او غوږونه دوه دي
نو دوه به اورې او یوه به وائې
په دې منطق ځان پوهول پکار دي

په زور قائیل به نه شم
که وی دلیل درسره
درته مائیل به شمه

Pukhto.Net

چې دې په وړکړه باندې جيب خالي شي
زړه به دې شي دخوشحاليو نه ډک
جنت به وګټې په هغه جهان

================

که محبت کوې ته
نو اعتماد به کوې
دواړه لازم ملزوم دی

================

خپلو غلطيو نه به
سبق خلې ضرور
زده کيږي عقل په ټکرو باندې

امیر په بره روان

غریب په لاندې درومې

ددې انجام به څه وي

================

که د ناکام په لفظ مو ځان پوهه کړو

او د عمل جامه وروامو غوسته

واړه او غټ جنګونه ټول به ته وي

================

چې په طواف کښې کله پریوتلو

یو بابا داسې وویل پیره بابا

په نیک نظر راته راورسیږي

دمــوره يــو شــاني لغــړ پــيدا دى
دهــر يوقــام هــر يومذهــب انســانان
نــو غــټ او كــچ پــه كښــې   له كومــې راغلــهٔ؟

==================

ټولــې نــړۍ كښــې بــه هــيڅ جــنګ نــه وى
كــه چــا عمــل وكــړو پــه دې خــبره
چــې بــه اوږه ښكــته كــوو يــو بــل تــه

==================

دښــوــله مخــه خــو دنــيا پــيداده
ورك شــه دبــدو خلقــو بــد مخونــه
ددې دنــيا تــه مــې زړګــے تــور كــړى

ور کړه راپورې او دابلب کړه مړ
خواته مې کښینه چې در وئې ښائم درته
دخپلې راډو پړقیدونکی غمې

==================

په دې دنیا کښې به خوشحاله ګرځی
هم اخرت کښې به وی هسکه غړه
چاچې په نفس باندې قابو راوسته

==================

دانسانی حقونو چیغې وهی
هم په انسان باندې بمونه ورئ
اور دې په دې انسانیت پورې شی

Pukhto.Net

چې دکویټ له غمه خوب نه ورځی
علمبردار دانسانی حقوقو
په فلسطین ولې خاموشه ناست دی

==============

من وسلوی نشته بنګلې مې نشته
چې زه پرې ستاسو میلمستیا وکړمه
سره دنیاز به درته پیاز میلاو شی

==============

سبا سحر وختی چې څوك ورځی
کتاب به اخلی او دستخط به کوی
داځه دمیا کلی خیرات خو نه دے

چې تیل ارزان اوبه دي ګراني پکښې
د انسانیت په کښې درک نه لګي
دغه سعودي عربستان دے خلقه

================

ږیره مې توله تکه سپینه شوله
ځوانی مې خاورې شوه پردي وطن کښې
د بنګړو شرنګ مې هم وانه وریدو

================

پــــه ارمانونو واوړی
تش په خوبونو تیر شی
دمسافرو اختر

ددې واورين وطن سره سپين پښتانه

ووايه دلته به وخت څنګه تير کړی

دلته خو تندې نه خوارې سوزی

د حاکم وخت سندرې

او د الفاظو هنير پير

د پی ټی وی خبرونه

Pukhto.Net

قتل و غارت به نه وی

بيا دغيرت په نامه

که مونږ لږ لبرل شولو!

لا مې د حق نعره ويستلې نه ده
لا مې ظالم له لاس مروړلې نه دے
مرګيه مه راځه لږ صبر وکړه

تاته به هر څه ښکارم هيڅ نه يمه
که دې زما د ژوند کتاب ولوستو
دځنډه وهلو لاسو دوړه يمه

څوك وائي څه پرې وکړو
څوك وائي څه به کوو
دالله دې تقسيم ته ګوره کنه

Pukhto.Net

لا به یو کېږو
دا دبابا قول دے
ګڼي ورکېږو

==================

نۀ منم زه دبې عمله علم
نه دنیا دار زه متقی منمه
دریار کار نه زه لوفر خوښوم

==================

چې مې ځوانی وه نو زړګے مې مست ؤ
پاس په کوټه به مې ګواټا کوله
اوس کټ کښې ناست ځان نه مچان شړمه

Pukhto.Net

چې دورازه د بل په ګټه وولې
دا ضروري دا یقیني وګڼه
ستا دورازه به بل په لټو وهي

==================

چې دوه ور واچوۀ څلورو دانګي
د پښتنو اتفاق
ښه دچیندخو تول دے

==================

دغر د سر کانړے دے
معلومه نه ده چې به کله رغړي
د سعودي عرب نوکري

Pukhto.Net

نور سرود مه غږوئ
هغه متېزه ناوې
دوبئ ته وتښتیده

===============

هغوئ دژوند په هر اړخ باندې
اسمان درو سره خبرې وکړې
ځکه ئې لاره کړه دنیا نه چاپېر

===============

په هر کال دوه ترې خامخا راوړمه
دخپل خاوند نه مې بیا هم ګیله ده
ما سره مینه په ربښتیا نه کوی

زمـــــا وی ښځـــــې خوښـــــې
دښځـــو ســـاګ خـــوښ وی
څکـــه ئـــې خـــورم پـــه میـــنه

==================

چـــې ئـــې		له کـــوره شـــړی
بهـــر شـــال نـــه شـــې کـــیدے
اول پـــه کـــور کښـــې خـــپل مقـــام جـــوړ کـــه

==================

دخـــپل مقصـــد نـــه بـــه دې لـــرې چـــرته
پـــه تـــور تمونـــو اوتـــیارو ګـــرځوی
نشـــې تـــه نـــوم دســـرور مـــه ورکـــوه

Pukhto.Net

کامیابي ستا هر یو قدم ښکل کړو
نشي دهغو خلقو کار دے ګلله
څوك چې دژوند منله کښې پاتې راشي

===============

ما په هوا کښې محلونه جوړ کړل
هم مې پاخه کړل پلاونه خیالي
چې مې د ډك سګرېټ نه دم واخستو

===============

هم ئې خبرې هم ئې تلل ستائیلش شي
بیا ګوري نورو ته په سپکه سترګه
غریب سړے چې دپیسې خاوند شي

Pukhto.Net

خیر که هر څومره خساره ده پکښې
ژوند دې بیلمه سردې ږدمه پکښې
خود خودی شمله به هسکه ساتم

ته هم عزت او خور ومور لرې
دلته په خیال ږده قدمونه اشنا
پردو چاودونو کښې کتل مه کوه

لاس کړئ اوچت دقبلیدو وخت دے
دربه کړی او غواړئ د زړه له تله
چې زنکدن مو په وطن نصیب شي

Pukhto.Net

په سپین دیوال داتوري توری غني
ږیره ئي هم لا په لاړو سخا سخاوی
دنسواری به دره څه ووایم

===============

نسوار دخیشکو دی په بره زور کړی
پس دمرګی به دي بیا قبروهی
دبا جوړی سړی نه قرض مه اخله

===============

دچاچي زور دے دهغوئ شور دے
حقي ته حقه وئیل ګران کار دے
په ښه او بد کښي تمیز پاتي نه شو

دپښتنو دتراخه خویه ځار شم
چې په نسوارو کښې چونه زیاته شوه
غلام اسحق خان اسمبلی ماته کړه

================

افغانستان ئې لوټې لوټې کړلو
اوس دعراق بیا دایران نمبر دے
د زورور اوبه په بره خیژی

================

ته په دنیا کښې هسکه شمله
دنګه غړې ګرځه په هر لور چې ځې
خو سر به ښکته کړې رباط چې راشی

Pukhto.Net

ويــــزې لـــپاره دې پتــې ګانـــه کړلـــو
د پاکســـتان نـــه ســـعودی تـــه راغلـــې
تاتـــه جـــوړ هـــم دچـــا بنـــيرې قـــبول شـــوې

هـــم بـــه ګتـــې هـــم بـــه پخـــې پـــه خـــپله
ادې دې نشـــته چـــې دې درد ټکـــور کـــړی
پـــردیس داوســـپنې نيـــنې چـــيچل دی

دهديـــرې پـــه لـــور زمـــا جـــنازه
ســـحر ګاونـــډ نـــه مـــې ډولـــی تلـــې ده
ربنتـــيا ده غـــم او بنـــادی رور خـــور دی

Pukhto.Net

ګل د ډنډره شوکول ښه نه دی
بوئې ئې له ورایه کړه که ډیر دې خوښ وی
هوس ته نوم دمینې مه ورکوه

==============

مانه دې واوریده خوره دې کړله
ماته مې هم دازړګي داسې وائي
چې دا پرتوګ دې په چنار واچوم

==============

دوړې همیش ددوی په سر بادیږی
هم وریادیږی په خوبونو کښې خپل
مسافری څه دسپیرو کار دے

Pukhto.Net

یاد مې شو تیر وختونه

چې د ګودر په خوا کښې

ما به چینچنې ویشتې

==============

نه د دنیا شو نه د دین پاتې شو

ځوانۍ مو خاورې شوې پردی وطن کښې

هسې داوښ دپاسه سپو وخوړو

==============

چې داسلام په نوم دولت غونډوی

ددوی نه زه هغوی بهتر ګڼمه

چې په باجو بچو له رزق ګټی

Pukhto.Net

دچا چې لاس دحده زیات کولاؤ وی
دخپل څادر سره پښې نه غزوی
هغه به هر وختې قرضونه غواړی

==================

ورور دے د سلو پلار د زرو نوټ دے
نورې رشتې تول پچاسے وګڼه
جنت فقط دمور دپښتو لاندې دے

==================

مرې پخلا شه که نه
یوې کوکې نه راته
جوړوې څله دکشمیر مسئله

Pukhto.Net

ځوانــیہ مــو خــاورې کــړې پــردی وطــن کښــې
یــــه مســـافرو یــــو تــــپوس کومــــه
ووايـــیٔ کلـــی تـــه بـــه کلـــه ځومونـــږ

================

نـــه کـــړم دچرســـو زه ســـتائنه نـــه کـــړم
ولـــې غـــندنه ئـــې هـــم کولـــے نـــه شـــم
زمـــا دردونـــو لـه تـکـــور ورکـــوی

================

داچـــې جـــامو کښـــې نـــه ځـائـــیږی اشـــنا
دا چـــې اوچـــت اوچـــت دانګونـــه وهـــی
چـــرګه ښکاریـــږی جـــوړ لســـم دې پـــاس کـــړو

Pukhto.Net

دا چې ویښته مې لکه سپین دلتې
او دا په مخ چې مې کوغالې ښکارې
د پردیسۍ ګنې بوډا خو نه یم

================

په دې شګلن کاړیز وطن کښې
مونږه پراته یو دبچت لپاره
ځکه څادر سره به پښې غزوو!

================

چې دمحلوقه دې دنیا ډکه ده
ولې دا زه په کښې تنها ګرځمه
ستا په دې ښکلو کښې یو ښکلې غوارم

دنفـــــرتونو كـــــور كښـــــې
محبـــــــتونه شـــــــيندى
دعاشـــقانو بـــد بــــه ځـــنګه وايـــو

===============

چـې دســندرو نـــه ئــې ميـــنه ځــاځى
وى پـــه غـــزلو كښـې ئـــې امـــن امـــن
دشـــاعرانوله افكـــاره ځـــار شـــم

===============

كـــــه محبـــــت كـــــوې تـــــه
نـــو اعـــــتماد بـــــه كـــوې
خـــو پـــه وردګ بـــاندې نـــه

څلور شعرونه

يوه قيصه وي د ارمان د ګل غنچه وي مينه
خو چې وفا کښې وي رانغښتې او سوچه وي مينه

مينه معراج دے، کوه طور دے او قيصه د نمرود
جوړه خليل ته د سرو ګلونو نه باغچه وي مينه

مينه په عرش کرسي قدم ږدي چې پخه شي کله
منزل ته کله نه رسيږي چې کچه وي مينه

وردګه ډيرو ته شي تخت د باچاهي پرې کښيني
ډير ئې سوري کړل ډيرو ته برچه وي مينه

Pukhto.Net

غزل

شاړه په بیابان کله په غر دې ګرځوی
مینه عجیبه ده در په در دې ګرځوی

ما غوندې به ډیر دې بې ګناه وی پرې ویشتلی
سترګو د جانان چې په هنر دې ګرځوی

دغې یوه ادا د ښکلو ډیر یم حیران کړے
کله دې رتی کله په سر دې ګرځوی

یه د ښو غشو د جانان څه مې ګناه ده
خاص زما په زړه لکه نشتر دې ګرځوی

یه ورد ګه خپله غریبی درته بلا ده
کله په وطن کله په غر دې ګرځوی

Pukhto.Net

عطاء محمد وردګ ځلمے شاعر دےاؤ زما د علاقې دے، د تورو
اُوبو نه پورې د روزګار په بوختو کښې ډوب دے، په دې کتاب کښې به تاسو ته
نظم اؤ نثر دواړه مخې ته درځې. فنې او املائې تېروتنې به هم لولئ، خو د
دغې دننه تاسو د ښاغلی وردګ پښتون ضمير اؤ اخلاص ته ګورئ
د قافيو لاندې باندې اؤ د بحرونو کمی کوزی لرې کولو اؤ د کتاب د پوره
لوستلو موقع ما ته نۀ ده راکړے شوې، خو د ښاغلی حېدر ډېرې تندی کتاب
ستاسو لاسونو ته درسوؤ.
د ښاغلی "وردګ" نامه به په ادب کښې بيخی نوې وی، خو د عربو په زمکه د
هغۀ د خپلې ژبې اؤ ادب د خدماتو سلسله د يوې مودې راهسې ډېره په
کاميابی روانه ده. الله (ج) دې ورله د قام د شملې هسکولو اؤ د ژبې د خدمت
کولو نور توان ورکړی.

پروفېسراباسين يوسفزے
پښتوډيپارټمنټ پېښور
۲، اکتوبر ۲۰۰۴ء